

วิชาพลศึกษา เป็นวิชาหนึ่งที่มีความจำเป็นและสำคัญในหลักสูตรของโรงเรียน ทั้งนี้ เพราะวิชาพลศึกษาช่วยให้เด็กมีการพัฒนาทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ทางกาย ร่างกายทำให้ร่างกายแข็งแรง มีสุขภาพดี เจริญเติบโตอย่างเต็มที่และสม่ำเสมอ รู้จักพักผ่อน และรับประทานอาหารอย่างถูกต้องลักษณะอนามัย ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ มีบุคลิกภาพดี ดัง Hippocrates and Vitterine Da Feltre^๑ ได้กล่าวไว้ว่า การที่มีส่วนร่วมในกิจกรรม พลศึกษาอยู่เสมอ จะทำให้ร่างกายมีสุขภาพดี และมีการพัฒนาการทางกายที่ขึ้น ถ้า ส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายไม่ได้ออกกกำลังกายแล้วจะทำให้ร่างกายส่วนนั้นไม่เจริญเติบโต สุขภาพไม่ดี สมรรถภาพในการทำงานไม่ดีเท่าที่ควร เกิดโรคภัยไข้เจ็บได้ง่าย

ทางด้านจิตใจ วิชาพลศึกษาจะช่วยให้เป็นคนที่มีความเชื่อมั่น โอบอ้อมอารี จิตใจดีอง ใส มีไหวพริบที่จะสามารถแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี ดัง Aristotle และ Plato^๒ ได้มีความเห็นว่า การที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษา จะทำให้มีสุขภาพทางกายและทางจิตดีขึ้น มาก และสุขภาพทางกายและทางจิตนี้มีความสัมพันธ์กัน ถ้าสุขภาพทางกายดี สุขภาพทางจิต ก็จะดีด้วย

^๑John Nixon and Florence Stumpf Fredericksen, An Introduction to Physical Education, Fifth Edition, W.B. Saunders Company, Philadelphia, London, 1959, p.122.

Jackson R. Sharman, Introduction to Physical Education, New York, A.S. Barnes and Company, 1945, p.27.

^๒Jesse Feiring Williams, The Principles of Physical Education, Second Edition, Revised, Philadelphia and London, W.B. Saunders Company, 1932, p.232.

ทางด้านอารมณ์ วิชาพลศึกษาช่วยให้รู้จักการยับยั้งชั่งใจ มีความอดกลั้น ปล่อยวาง ความตั้งใจเรียนทางด้านจิตใจ สามารถทำงานด้วยความประณีตและมีเหตุผล ดังคำกล่าวของ Plate การเข้าร่วมในกิจกรรมพลศึกษา ทำให้เป็นคนมีอารมณ์ดี ใจคอหนักแน่น สุขุม เป็นที่รักของคนทั่วไป

สำหรับ ในทางด้านสังคมนั้น วิชาพลศึกษาช่วยให้รู้จักแพ้ รู้จักชนะ รู้จักถอย มีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้จักเป็นผู้นำและเป็นผู้ตามที่ดี รู้จักการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีความสามัคคี ประองคองกันในกลุ่ม รู้จักเคารพกฎและระเบียบการการศึกษา และการแข่งขันอื่น ๆ ดัง Clarke^๑ และ Ross^๒ ได้กล่าวว่า วิชาพลศึกษาที่อยู่ภายใต้การนำที่ถูกต้องของครู จะช่วยปลูกฝังคุณลักษณะอันดีงามที่มีความจำเป็นในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี เช่น ในด้านการให้ความร่วมมือ ความริเริ่ม ความเคารพต่อสิทธิของผู้อื่น มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความเชื่อมั่นในตนเอง การเป็นผู้นำและผู้ตาม การอุทิศตนเพื่อส่วนรวม เป็นต้น

นอกจากนี้ การเรียนวิชาพลศึกษา ยังเป็นโอกาสที่จะให้นักเรียนได้ทำความรู้ที่ได้อาจห่อหุ้มมาใช้ในสภาพการจริง ๆ ได้ และครูสามารถจะทราบถึงปัญหาและพฤติกรรมของเด็กแต่ละคนได้เป็นอย่างดี เพราะในขณะที่นักเรียนเรียนวิชาพลศึกษานั้น นักเรียนจะแสดงออกตามความเป็นจริง ฉะนั้นก็เป็นโอกาสที่ครูจะช่วยส่งเสริมพฤติกรรมที่ดีแล้วให้ดีขึ้นไปอีก และจะได้ทำการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่ดีในไปในทางที่ดี ก่อนที่จะสายเกินไป

^๑H. Harrison Clarke, Application of Measurement to Health and Physical Education, Third Edition, Prentice-Hall Inc., Englewood Cliffs, N.J., 1959, p. 17-18.

^๒Jess Feiring Williams, op. cit., p. 216-220.

ควยความจำเป็นของวิชาพลศึกษา ที่มีต่อชีวิตอย่างยิ่ง ดังกล่าว วิชาพลศึกษาจึงมีความสำคัญสำหรับประชาชนทั่วโลก มาตั้งแต่สมัยโบราณแล้ว ประมาณ ๖๐๐BC. ๕ รัฐ sparta ได้พยายามฝึกพลเมืองให้มีร่างกายแข็งแรง เพื่อให้เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติให้มากที่สุด รัฐ Athens มุ่งฝึกพลเมืองในด้านการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ให้มีทรหดทรงตั้ง งดงาม และขณะเดียวกัน ประเทศกรีก โรมัน จีน เปอร์เซีย และอียิปต์ ก็ได้ตระหนักถึงความสำคัญของวิชาพลศึกษา เช่นกัน

จาก Iliad และ Odyssey วิชาพลศึกษาเป็นวิชาหนึ่งในหลักสูตรการศึกษาของประเทศกรีก กิจกรรมที่เป็นส่วนประกอบที่สำคัญในสมัยนั้นก็มี ยิมนาสติกส์ การเล่นเป็นจังหวะ เหตุที่จัดวิชาพลศึกษาไว้ในหลักสูตร ก็เพื่อให้ประชาชนมี สุขทรียภาพ และฝึกให้เป็นพลเมืองดีของประเทศสืบต่อไป

ในสมัยนั้น นักปรัชญาซึ่งนิยมในลัทธิต่าง ๆ ก็ได้มองเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษาคงนี้ นักปรัชญา แขนง Humanistic Realism^b ซึ่งมี John Milton ชาวอังกฤษ มีความเห็นว่า คนเราทุกคนควรจะได้ออกกำลังกาย และสามารถเข้าสังคมได้ และวิชาพลศึกษานี้จะช่วยพัฒนาทางด้านทักษะและเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ดังใจความตอนหนึ่งได้กล่าวว่ "Physical Education activities were desirable and necessary in order to develop alertness, motor skill and courage which would prove useful many occasions, especially in the the life of a soldier"

^๕ Jackson, R. Sharman., Op. cit. p.21.

^b Ibid., p.30.

นักปรัชญา แห่ง Social realism^๓ ซึ่งมี John Locke ชาวอังกฤษ และ Michel de Montaigne ชาวฝรั่งเศส เขาทั้งสองมีความเชื่อว่า นอกจากจะให้เด็กเรียนได้ เรียน วิชากฎหมายและการเมือง ประวัติศาสตร์แล้ว จะต้องให้นักเรียนเรียนวิชาพลศึกษาด้วย เพราะเขาเชื่อว่า พลศึกษาช่วยให้คนมีระเบียบวินัย และอยู่รวมกันอย่างมีความสุข ดังตอนหนึ่ง John Locke โลกกล่าววว่า "A sound mind in sound body is a short but full description of a happy state in this world."

นักปรัชญา แห่ง Sense Realism^๔ ซึ่งมี Francis Bacon Richard Mulcaster, Wolfgang Ratke และ Johann Amos Comenius เห็นว่า การศึกษาจะให้นักเรียนท่องจำ อย่างเดียวนั้นไม่ได้ จะต้องให้นักเรียนได้แสดงออกทางธรรมชาติอย่างแท้จริง เพื่อเป็นการให้ เด็กเจริญงอกงามในทุก ๆ ด้าน ฉะนั้น วิชาพลศึกษาจะต้องมีส่วนช่วยแก้ปัญหา และสนองความต้องการของเด็กในวัยนี้ได้เป็นอย่างดี

ต่อจากเหตุการณ์ที่โลกดวามาแล้วนั้น วิชาพลศึกษาก็เริ่มเข้าสู่ยุคพัฒนาการ^๕ ปี ค.ศ. (๑๗๑๒-๑๗๓๘) Jean Jacques Rousseau ชาวฝรั่งเศสซึ่งยึดหลักอันเดียวกับ John Locke ก็ได้พยายามสอดแทรกวิชาพลศึกษาไว้ในโรงเรียน John Basedow (๑๗๓๔) นักปรัชญา ชาวเยอรมัน เขายุ้่นักได้พยายามจัดโปรแกรมวิชาพลศึกษาไว้ในโรงเรียน กิจกรรมในสมัยนั้นมี เกมส่นิกตต่าง ๆ ยิมนาสติกส์ กรีฑา และกีฬาเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ (Recreational Sports)

^๓Ibid., p.30.

^๔Ibid., p.31.

^๕Ibid., p.34-54.

ตั้งข้อความในหนังสือตอนหนึ่งว่า "It was the most important for children to have unhindered opportunity to grow and develop during the early years of childhood and that much of the value of play was intellectual and moral as well as physical" และจากความคิดของ Basedow นี้ ทำให้งานและความคิดเห็นของ Pestalozzi มีผลดีและมีชื่อเสียงมาก

ในปีค.ศ. (๑๗๗๖-๑๘๔๑) Herbart, Froebel และ Guts Muths นักปรัชญาชาวเยอรมัน ก็ได้ตระหนักถึงความสำคัญของวิชาพลศึกษา และเขาได้พยายามจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนให้มากที่สุด โดยมุ่งหวังที่จะใช้วิชาพลศึกษา ช่วยอบรมบ่มนิสัยนักเรียนให้ตั้งอยู่ในศีลธรรม และความดีงาม เพื่อเป็นประชาชนที่ดีของประเทศสืบต่อไป

สำหรับวงการพลศึกษาในประเทศไทยนั้น^{๑๐} อาจจะมีขึ้นพร้อม ๆ กับความเป็นมาของชาติไทยที่เคี้ยว เพราะก็ทำบางอย่าง เช่น มวยไทย กระบี่กระบอง ตะกร้อ สะบ้า วิ่งวัว และอื่น ๆ การเล่นเหล่านี้ บางอย่างก็นิยมเล่นกันในวันตรุษ วันสงกรานต์ หรือวันนักขัตฤกษ์ สมัยพระเจ้าเสือ พระองค์ทรงโปรดปรานการกีฬาชกมวยมาก และในประวัติศาสตร์โลกกล่าวถึงนักมวยไทยชื่อนายขนมต้ม โคชชกมวยค่อนหาพระที่นั่งของพระเจ้าอังวะ ในรัชการที่ ๔ และรัชกาลที่ ๕ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ วิชาพลศึกษาได้รับการพัฒนา และเป็นที่สนใจของนานาประชาราษฎร์ทั่วไป

จนกระทั่งในวันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๔๐ กระทรวงธรรมการได้จัดการแข่งขันกรีฑา นักเรียน คอหน้าพระที่นั่ง ณ ท้องสนามหลวง ต่อจากนั้นก็มีการแข่งขันกรีฑา นักเรียนเป็นประจำทุก ๆ ปี ในปี พ.ศ. ๒๔๔๖ กระทรวงธรรมการได้ตั้งสถาบันการฝึกหัดครูพลศึกษาขึ้นเป็นครั้งแรก เรียกว่า "ห้องพลศึกษากลาง" โดยมีความมุ่งหมายที่จะส่งเสริมการกีฬา และฝึกครู

^{๑๐}พิพิธพร แก้วมุกดา "ประวัติการฝึกหัดครูพลศึกษาในประเทศไทย" สุขศึกษา พลศึกษา และสันตนาการ สมาคมสุขศึกษา พลศึกษา และสันตนาการแห่งประเทศไทย ปีที่ ๑ เล่มที่ ๑

เพื่อไปสอนวิชาพลศึกษา ใน พ.ศ.๒๔๖๒ ได้จัดตั้งโรงเรียนพลศึกษาขึ้นในบริเวณโรงเรียน
วัดราชบูรณะ ใน พ.ศ.๒๔๗๐ กระทรวงธรรมการได้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็น
ของวิชาพลศึกษามากขึ้น จึงได้จัดตั้ง คณะกรรมการจัดการกีฬาประจำปี ขึ้นชุดหนึ่งเพื่อดำเนินการ
ทางงานกีฬาโดยเฉพาะ

สำหรับการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนนั้น คงจะมีมานานแล้วเหมือนกัน แต่เท่าที่
มีหลักฐานว่า ครูพลศึกษาเป็นครูพิเศษในโรงเรียนคนหนึ่งด้วยนั้น เริ่มตั้งแต่ พ.ศ.๒๔๖๔
เรื่อยมาจนกระทั่งในวันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ.๒๔๗๕ มีการประกาศใช้แผนการศึกษาชาติ และ
วิชาพลศึกษาก็ได้เป็นองค์ประกอบอันสำคัญขององค์หนึ่งของแผนการศึกษาชาติด้วย ต่อมาในวันที่ ๔
ธันวาคม พ.ศ.๒๔๗๖ กระทรวงศึกษาธิการได้จัดตั้งกรมพลศึกษา เพื่อรับผิดชอบในการอบรม
ครูที่จะไปสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนต่าง ๆ ทั่วประเทศ

จากหลักฐานเหล่านี้ เราจะเห็นได้ว่า วิชาพลศึกษา มีความจำเป็นและสำคัญเกี่ยวกับ
ชีวิตมนุษย์ มาตั้งแต่โบราณกาลแล้ว และประเทศไทยก็ได้เล็งเห็นความสำคัญในวิชานี้ โดย
จัดให้เป็นองค์ของการศึกษาที่สำคัญขององค์หนึ่ง โรงเรียนต่าง ๆ ก็ได้บรรจุวิชาพลศึกษาไว้ในหลักสูตร
ตั้งแต่ต้นนั้นมา อย่างไรก็ตาม แม้วิชาพลศึกษาจะได้มีการเจริญก้าวหน้ามาเป็นลำดับ แต่ก็
ยังไม่ได้ใกล้เคียงเท่าที่ควร ผู้วิจัยจึงเลือกหัวข้อในวิชานี้ทำการวิจัย เพื่อจะเป็นแนวทางในการที่
จะแก้ไขปรับปรุงวิชานี้ให้ถูกต้องตามหลักวิชาการมากยิ่งขึ้น

ปัญหาและความสำคัญของปัญหา

ผู้วิจัยมีความสนใจในวิชาพลศึกษาอยู่มาก เห็นว่า วิชาพลศึกษาในโรงเรียนยังไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร^๑ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะ การเรียนการสอน ทักษะของครู ทักษะของผู้บริหาร การจัดกิจกรรม ตลอดจนการบริหารงานของอาจารย์ใหญ่ ไม่ได้เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษาก็เป็นได้ โดยเฉพาะโรงเรียนของกรมวิสามัญ^{ศึกษา} ซึ่งเป็นโรงเรียนรัฐบาล ควรจะได้รับการปรับปรุงและจัดดำเนินการให้ถูกต้อง ตามหลักวิชาการศึกษา^{ศึกษา} จริง ๆ เพื่อให้เป็นแบบอย่างอันดีสำหรับโรงเรียนทั่ว ๆ ไป ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงใคร่ทำการวิจัย เพื่อค้นหาสาเหตุที่แท้จริง ของปัญหา และอุปสรรคต่าง ๆ ของวิชาพลศึกษาในโรงเรียนดังกล่าว

ความมุ่งหมายของการวิจัย

๑. เพื่อสำรวจปัญหาและอุปสรรคของการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล
๒. เพื่อศึกษา และวิเคราะห์ทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อ วิชาพลศึกษา
๓. เพื่อสำรวจรายการสอนของวิชาพลศึกษาในโรงเรียนว่า เหมาะกับสภาพกาลปัจจุบันหรือยัง ในด้านจำนวนครู สนาม อุปกรณ์
๔. เพื่อศึกษาวิธีการสอน วิธีวัดและประเมินผลของวิชาพลศึกษา
๕. เพื่อทราบวัตถุประสงค์ในการสอน และวิธีการจัดวิชาพลศึกษาในโรงเรียน การจัดกิจกรรมพิเศษ การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
๖. เพื่อทราบหน้าที่ของครูพลศึกษา นอกเหนือไปจากการสอนตามปกติ

^๑ รัตนา วัฒนกุล "การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนฝึกหัดครูป.ก.ศ. สูง ในจังหวัดพระนคร-ธนบุรี ที่มีต่อวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๐๔" วิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๔

คำจำกัดความ

ภาคการศึกษา • หมายถึงจังหวัด ๘ จังหวัดคือ ทรชนคร ชนบุรี นนทบุรี ปทุมธานี นครปฐม สมุทรปราการ และสมุทรสาคร

โรงเรียน หมายถึงโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ที่สังกัดกรมวิสามัญศึกษา ในภาคการศึกษา • ทั้งโรงเรียนชาย โรงเรียนหญิง และโรงเรียนสหศึกษา

โรงเรียนส่วนกลาง หมายถึงโรงเรียนซึ่งตั้งอยู่ในจังหวัดทรชนครและชนบุรี รวมทั้งบางแสนวิทยาลัย

โรงเรียนส่วนภูมิภาค หมายถึงโรงเรียนซึ่งตั้งอยู่ในจังหวัด นนทบุรี ปทุมธานี นครปฐม สมุทรปราการ สมุทรสาคร

ครู หมายถึงครูที่สอนวิชาหรือศึกษารับมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนรัฐบาลที่สังกัดกรมวิสามัญศึกษา ในภาคการศึกษา •

อาจารย์ใหญ่ หมายถึงครูใหญ่หรืออาจารย์ใหญ่ ของโรงเรียนรัฐบาลที่สังกัดกรมวิสามัญศึกษา ในภาคการศึกษา •

ประมวลการสอน หมายถึงวัตถุประสงค์การสอน เนื้อหาการสอน กิจกรรม วิธีการสอน และการจัดโปรแกรมวิชาหรือศึกษา ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนรัฐบาล ที่สังกัดกรมวิสามัญศึกษา ในภาคการศึกษา •

ขอบเขตของการวิจัย

๑. การวิจัยนี้ จะเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การสอน การสอน วิธีการจัดโปรแกรม เนื้อหา การสอน กิจกรรม วิชาหรือศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนรัฐบาล ทั้งโรงเรียนชาย โรงเรียนหญิง และโรงเรียนสหศึกษา ในภาคการศึกษา • รวมทั้งสิ้น ๔๘ โรงเรียน ดังมีรายละเอียดในบทที่ ๒

๒. การวิจัยนี้ จะเกี่ยวข้องถึงทัศนคติ ความคิดเห็นของอาจารย์ใหญ่และครูหรือศึกษาของคณะโรงเรียน

๓. การวิจัยนี้ จะเกี่ยวข้องกับปัญหาและข้อเท็จจริง เกี่ยวกับหลักสูตรวิชาพลศึกษา
ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนรัฐบาล ซึ่งสังกัดกรมวิสามัญศึกษา เท่านั้น

ประโยชน์ของการวิจัย

๑. ความจริงของปัญหาและอุปสรรคที่ได้จากการวิจัยนี้ จะเป็นประโยชน์แก่นักการศึกษา ที่จะศึกษาหาหนทางแก้ไข ปรับปรุง วิชาพลศึกษาให้ดียิ่งขึ้น
๒. เพื่อเป็นมันโคในการศึกษาและค้นคว้าหารายละเอียดในวิชาพลศึกษา ยิบค่อไป

การวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้

ในปีการศึกษา ๒๕๐๐ ระวีวรรณ เมฆมณฑล ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความปลอดภัย
ของเด็กนักเรียนในโรงเรียนมัธยม พบว่าการออกกำลังกายของนักเรียนนั้น เป็นสิ่งจำเป็นและมี
ประโยชน์มากในชีวิตประจำวัน หน้าที่ของครูพลศึกษาในโรงเรียน นอกจากการสอนแล้ว
ยังต้องจัดหาอุปกรณ์ ดูแลความปลอดภัยในการเล่นกีฬาของนักเรียน ความปลอดภัยในด้านสุขภาพ
อนามัย

ในปีการศึกษา ๒๕๐๖ อรุณ เข็นฤดี ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเรื่องการหนีเรียนใน
โรงเรียนมัธยมปัจจุบัน ในเขตเทศบาลนครกรุงเทพฯ โดยการสัมภาษณ์ครูพลศึกษา ครูใหญ่

ระวีวรรณ เมฆมณฑล "ความปลอดภัยของเด็กในโรงเรียนมัธยม" วิทยานิพนธ์
เพื่อรับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ ๒๕๐๐

อรุณ เข็นฤดี "การหนีเรียนในโรงเรียนมัธยมปัจจุบัน ในเขตเทศบาลนครกรุงเทพฯ"
วิทยานิพนธ์ เพื่อรับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ ๒๕๐๖

ผู้จัดการ และผู้เชี่ยวชาญทางพลศึกษา พบว่า ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อวิชาพลศึกษาค่อนข้าง
 แควว การพลศึกษาในโรงเรียนไม่คึกคักเท่าที่ควร ก็เพราะขาดสนาม อุปกรณ์ ครุพลศึกษา และ
 ขาดวิธีการจัดและบริหารที่ดี ไม่มีระเบียบแบบแผน

ในปีเดียวกันนี้ สังกัด "สนทวิสุข" ได้ศึกษาเรื่อง การสำรวจความสนใจของเด็ก
 วัยรุ่น พบว่า นักเรียนชอบเล่นกีฬามาก แต่ยังไม่ขาดสถานที่ ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ พจนาน
 เรกะกัณณะ^๕ พิศมัย ปโชติการ^๖ ระพี โสมภูมิ^๗ ประภาเพ็ญ ไชยวิเศษ^๘ และ กิติมา
 เบอร์เจอร์^๙ ในปีต่อมา

^๕ "สังค สนนทวิสุข "การสำรวจความสนใจของเด็กวัยรุ่น" วิทยานพนธ์ เพื่อรับ
 ปรินญาตรา คณะครุศาสตร์ ๒๕๐๒

^๖ "พจนาน เรกะกัณณะ "การสำรวจทัศนคติของนักเรียนฝึกหัดครู ประกาศนียบัตรวิชา
 การศึกษา" วิทยานพนธ์ เพื่อรับปรินญาตรา คณะครุศาสตร์ ๒๕๐๓

^๗ "พิศมัย ปโชติการ "การใช้เวลาของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ ๑" วิทยานพนธ์ เพื่อ
 รับปรินญาตรา คณะครุศาสตร์ ๒๕๐๔

^๘ "ระพี โสมภูมิ "การใช้เวลาของนักเรียนที่กำลังอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ในโรง
 เรียนสายสามัญ" วิทยานพนธ์ เพื่อรับปรินญาตรา คณะครุศาสตร์ ๒๕๐๖

^๙ "ประภาเพ็ญ ไชยวิเศษ "ความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ที่มีต่อวิชา
 สุขศึกษา" วิทยานพนธ์ เพื่อรับปรินญาตรา คณะครุศาสตร์ ๒๕๐๗

^{๑๐} "กิติมา เบอร์เจอร์ "ความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ที่มีต่อวิชาสุขศึกษา"
วิทยานพนธ์ เพื่อรับปรินญาตรา คณะครุศาสตร์ ๒๕๐๗

ในปีการศึกษา ๒๕๐๗ ทองสุข รัตนศรีวงศ์ ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตร ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียน จังหวัดพระนคร ได้ใช้ questionnaire ตามครู นักเรียน ทั้งโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาล พบว่า นักเรียนมีความสามารถพิเศษ ในเชิงกีฬามากที่สุด สมาชิกของชุมนุมพลศึกษามีเกือบประมาณ ครึ่งส่วนใหญ่ไม่ชอบสอนวิชาพลศึกษา

ในปีเดียวกันนี้ อุนทร โคตรบรรเทา^{๑๐} ได้ศึกษาเรื่อง การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้แบบสอบถามเช่นกัน พบว่า วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่นักเรียน ชอบเรียนน้อยมาก ซึ่งขัดกับการวิจัยอื่นที่อ้างมาแล้ว นักเรียนจะเอนกกีฬาเมื่อมีเวลาว่างที่โรงเรียน ความสนใจในกานกีฬาของนักเรียนมีน้อย

ในปีการศึกษา ๒๕๐๘ รัตนา วัฒนกุล^{๑๑} ได้ศึกษาเรื่อง การสำรวจความคิดเห็นของนัก เรียนฝึกหัดครู ป.ก.ศ. สูง ในจังหวัดพระนคร-ธนบุรี ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา พบว่า สนิม อุปกรณ ต้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว โรงเรียนพลศึกษายังไม่เพียงพอ กิจกรรมที่นักเรียนชอบมากที่สุด ได้แก่ ยาสเกตบอล แบดมินตัน กระโดดค้ำ การช่วยคนตกน้ำ ว่ายน้ำ กายบริหาร รำไทย ความ สำคัญ กิจกรรมที่นักเรียนชอบน้อยที่สุดหรือไม่สนใจเลยได้แก่ แขนคัมบอล ซอฟบอล รัทเบืองบอร์ค ความเห็นของนักเรียนส่วนใหญ่ เห็นว่าพลศึกษาไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนเลย ในด้านการสอบ

“ทองสุข รัตนศรีวงศ์ “ปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนพระนคร-ธนบุรี” วิทยานิตยน์ เพื่อรับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ ๒๕๐๗

๑๐ อุนทร โคตรบรรเทา “การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น” วิทยานิตยน์ คณะครุศาสตร์ ปี ๒๕๐๗

๑๑ รัตนา วัฒนกุล “การสำรวจความคิดเห็นนักเรียนฝึกหัดครู ป.ก.ศ. สูง ในจังหวัด พระนคร-ธนบุรี ที่มีต่อวิชาพลศึกษา” วิทยานิตยน์ เพื่อรับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ ๒๕๐๘

นักเรียนเห็นว่า ควรจะพิจารณาถึงทักษะ ความรู้เกี่ยวกับกติกา ทักษะการเป็นผู้นำ การเป็นผู้ตาม การตรงต่อเวลา และเวลาเรียนสม่ำเสมอ

ในปีเดียวกันนี้ (ค.ศ.๑๙๖๔) Judith L. Smith^{๑๖} และ Magaret F.Bozymowski ได้ศึกษาเรื่อง Effect of Attitude toward Warm Up on Motor Performance โดยใช้ Attitude Inventory, Motor Performance Test และการ Warm Up ใช้นักเรียนหญิง ที่มหาวิทยาลัย California, Santa Barbara, ๔๐ คน ผลพบว่า พวกที่มี Motor Performance สูง มี Attitude ต่อการทำไทรง่ายอบอุ่นก่อนเรียนวิชาพลศึกษา (Warm Up) ที่มาก

ใน ค.ศ.๑๙๕๔ A. Melvin Opem^{๑๗} ได้ทำการศึกษาเรื่อง An Evaluation of Health and Physical Education Programs for Boys in Selected Secondary Schools of Minnesota โดยใช้ Health and Physical Education Score Card No. II พบว่า (๑) การเลือกเรียนของเด็กนักเรียน และการสอนของครูในแต่ละโรงเรียนมีความแตกต่างกัน (๒) Mean score ของโรงเรียนตามภาคต่าง ๆ ของมลรัฐ Minnesota มีความแตกต่างกัน (๓) การเรียน การสอน และการจัดการบริหารที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ระหว่างโรงเรียน Accredited School (โรงเรียนที่ได้รับรองวิทยฐานะแล้ว) กับ Non Accredited School

^{๑๖}Judith L. Smith and Magaret F. Bozymowski "Effect of Attitude toward Warm-Up on Performance" The Research Quarterly, AAHPER, Vol.36, No.1, March 1965, p.78.

^{๑๗}A Melvin Opem "An Evaluation of Health and Physical Education Programs for boys in selected secondary schools of Minnesota", Thesis Abstract Series 6-7, Indiana, 1954, p.221.

ใน ค.ศ. ๑๙๕๕ Kenneth Grierson^{๑๔} ได้ทำการค้นคว้าเรื่อง "Physical Education in Alberta High Schools" โดยใช้แบบสอบถามซึ่ง develop มาจาก La Porte's Score Card No. II ซึ่งมี Areas ใหญ่ ๆ อยู่ ๗ Areas คือ

๑. Program of Studies
๒. Equipments and Supplies
๓. Outdoor Areas and Facilities
๔. Indoor Areas and Facilities
๕. Intramural and Interscholastic Programs
๖. Utilization of Community Resources
๗. Certification and Training of Teaching

ได้เลือกโรงเรียน ๑๔ โรงเรียน ในรัฐ Alberta พบปรากฏว่า

๑. มี ๕ โรงเรียนใน ๑๔ โรงเรียน มีสนามซึ่งอยู่ในสภาพดี
๒. มีหลายโรงเรียนที่ยังขาดอุปกรณ์
๓. การแข่งขันภายนอกโรงเรียน มีบางโรงเรียนได้จัดการแข่งขันถึง ๖ กิจกรรม
๔. มี ๑๒ โรงเรียน ซึ่งให้นักเรียนเรียนกิจกรรมพลศึกษา ๑ , ๒
๕. มี ๓ โรงเรียน ซึ่งจัดชั้น ๕ period/week
๖. มีโรงเรียนส่วนมากไม่คอยวางแผนการสอน (plan)
๗. มี ๑๔ โรงเรียน แบ่งชั้นตามระดับความสามารถ
๘. มี ๑๓ โรงเรียน ยังขาดครูผู้สอน

^{๑๔}Kenneth Grieson, "Physical Education in Alberta High Schools"

ใน ค.ศ.๑๙๖๔ S. Boyd, Taylor and Walter H. Worth^{๑๘} ได้ทำการศึกษา เรื่อง Organizational Plans for Teaching Physical Education in Elementary Schools เขาได้ใช้ questionnaire ๒ ฉบับ ฉบับหนึ่งถามอาจารย์ใหญ่ อีกฉบับหนึ่งถามครูพลศึกษา จำนวนโรงเรียน ๓๐ โรงเรียน ซึ่งอยู่ในเมือง และอีก ๓๐ โรงเรียน นอกเมือง ในจังหวัด Saskatchewan ในด้านการสอนวิชาพลศึกษา เขาพบว่า (๑) มีโรงเรียนอยู่ ๓๔ % มีใช้ครูประจำชั้นสอน (๒) มีน้อยกว่า ๑ % ที่สอนโดยครูพลศึกษา (๓) ไม่มี Visiting Teacher มาสอนเลย และมี ๒ % ที่ไม่ได้จัดสอนวิชาพลศึกษา และการจัดการสอนก็แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ในระหว่างขนาดโรงเรียน ที่ตั้งของโรงเรียน โรงเรียนที่มีขนาดใหญ่ ๆ มักจะมีการ plan การสอนมากกว่าโรงเรียนเล็ก ๆ จำนวนครูพลศึกษาไม่เพียงพอ

ใน ค.ศ.๑๙๖๕ Wayne B. Brumbach and John A. Gross^{๑๙} ได้ทำการศึกษา เรื่อง Attitudes toward Physical Education of All Students Entering the University of Oregon โดยใช้ Wear Attitude Inventory Short Form ผลปรากฏว่า นักศึกษาชายมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา และนักศึกษาที่มาจากโรงเรียนเล็ก ๆ มักจะมีทัศนคติที่ดีตกว่านักศึกษาที่มาจากโรงเรียนใหญ่ ๆ

^{๑๘}S. Boyd Taylor and Walter H. Worth, "Organizational Plans for Teaching Physical Education in Elementary Schools" The Alberta Journal of Educational Research, Vol.x, No.2, 1964, p.90.

^{๑๙}Wayne B. Brumbach and John A. Gross, "Attitude toward physical Education of Male Students Entering the University of Oregon", The Research Quarterly, Vol.36, No.1, 1965, p.10.

ใน ค.ศ.๑๙๖๗ Helen Fabricus and Others^{๑๗} ได้เขียนเรื่อง Grading in Physical Education ผลปรากฏว่า การจะให้คะแนนเด็กนั้น จะค่อนข้างถึง Public School และ Class Size ด้วย การให้คะแนนบ่อยครั้งก็ไม่จำเป็นมากนัก การวัดผลควรให้ตรงกับความมุ่งหมาย และควรระวังที่จะวัดทักษะต่าง ๆ ให้ออกมาเป็นคะแนนที่สามารถวัดได้จริง ๆ การเอนทิมไม่ควรจะวัด เพราะมันยากมาก

ใน ค.ศ.๑๙๖๗ James C. Leighty^{๑๘} ได้เขียนบทความเรื่อง Recreation Break เห็นว่า เวลาว่างของเด็กในโรงเรียน ควรจะจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ สถานที่ส่วนใหญ่ที่ใช้ โรงยิมเนเซียม และสนามกลางแจ้งของโรงเรียน โดยมีวิธีการจัดดังนี้

๑. จัดกิจกรรมที่สนใจให้กับนักเรียน ในเวลาที่มีอยู่อันเหมาะสม
๒. ป้องกันอุบัติเหตุต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น
๓. เพื่อปลูกฝังให้เด็กได้เข้าสังคม และจัดกิจกรรม การรู้จักกติกาการเล่น รู้จักใช้เครื่องมือเครื่องมือ

006336

^{๑๗}Helen Fabricus and Others "Grading in Physical Education", Journal of Health, Physical Education and Recreation, Vol.38, No.5, 1967, p.38.

^{๑๘}James C. Leighty, "Recreation Break", Journal of Health Physical Education, Vol.38, No.5, 1967, p.23.